

São Borja (Brazil) 18 Juny 1915

Sr. Sr. Carles g. Nidiella
Barcelona

Estimât Mestre: Desde l' Brasil
li envio una forta abraçada, en català,
qu' es mes bonic que l' portugués, sentli
present que ls brasileros no m' agra-
dan perque son falsos i presumits,
com no se'n pot formar una idea.
El país es hermosissim: la vegetació
espléndida com cap altre i el diner abun-
dant. ; Quina llàstima que la gent sigui
tant antipática!

Aquí 'ns passarem uns quants dies,
dones tenim de donar dos o tres concerts
i després tornarem a l' Argentina,
ahont crec qu' encare hi estarem uns
tres mesos mes.

Segueixo bé de salut i sense
que m' falti res, esperant, no obstant,
sortir de l' Argentina pera poguer
dir que m' sobra quelcòm, doncs
crec que en l' América del Centre el

negoci nostre 'ns ha donar grans resul-
tats, com els hi ha donat en altres oca-
sions^{an} el mateix Salmau. L'Argentina
esta' passant una gran crisi i fins
a n'els que tenen molts cuartos, els
hi costa de gastarlos. La guerra 'n té
la culpa; ; ditxosa guerra!

El temps actual es dolent
pera tothom i bastant fa' qui va'
passant i nosaltres ho passem
mes bé' qu'altres: per això no'm
queixo; i que mes se pot esperar en
aquets moments? Lo millor es no
fer projectes i anar seguint aquesta
tournee mentres les coses no's posin
mes bé'. Naturalment que no es el
meu ideal pel perwindre, doncs la
meua personalitat artistica queda re-
legada al paper d'acompanyant
d'un violinista i no puc tenir
il·lusions gaire enlairades en el
meu art, pero si això'm proporcio-
na un bon negoci ho seguiré una
temporada tot anant coneixent paï-
sos i esperant que canbiin les coses.

Si mes endevant hi fèt un petit recò-
triarié un punt about puguí instalar-
me, amb residència definitiva, i'm
dedicaré a la ensenyança i a la com-
posició, sense pensar en corrier mes
mon. Si això ho pogués realisar
podria arriivar a sentirme casi felis,
doncs sento enveja dels que tenen
la seva casa i una familia seva, que
encare que jo ho hagi perdut quant
ho he tingut, puc tornarho a tenir
encare que sigui a les meves velleses.
La vida d'aventures me va causant
i si be s'hi trova algun atractiu, sempre
se sent una anyorança irresistible.
Es una vida artificial qu'acaba pera
fer perdrer la sensibilitat i l'amor
les persones i a les coses, a n'els que
la segueixen gustosos i en cambi ha
de proporcionar desesperos i fortes
contrarietats a n'els que tenen de
soportarla a la força.

La meua anada a Catalunya m'ha
fèt cambiar molt i m'ha despertat
tots aquells recorts del temps que jo

vivia tant content a Barcelona sense
pensar mes que en el meu art i en el
meu reconèct de casa, ahont vaig
malgastar tant carinyo i vaig forjar-me
tantes il·lusions. Veig que soc com aquells
malalts que sembla que s'han curat i
que no tenen cura. La meua vida de
bohemi es contra 'ls meus sentiments
i desitjos i si li feta tant temps ha
sigut amb el propòsit de ~~feta~~ oblidar
coses i de canviar de manera de ser,
treball inútil, perquè veig que soc
com avans i que cada ^{dia} sento mes
l'haber tingut de canviar de vida.

En fi, Mestre, no 'l vull marejar mes
ni posarlo de mal humor amb les meues
coses.

Encare no he rebut lo que
tant desitjo: carta seva.

La meua adreça, per ara,
es la que li vareig indicar última-
ment.

Molts i afectuosos recorts a
la seva Senyora i als parents i
amics, i pera vorte una forta
abracada del seu deixeble que
l'estima de debò

Joan Gay